

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcov **1/ A. M.**, naposledy bytom v Č., **2/ A. M.**, bývajúcej v Č., v dovolacom konaní zastúpenej JUDr. J. V., advokátom so sídlom v Č., proti žalovaným **1/ D. S.**, bývajúcej v Č., **2/ K. S.**, bývajúceho v Š., pošta B., Č., obaja v dovolacom konaní zastúpení JUDr. B. M., advokátom, so sídlom v N., **o zákaz rušenia v užívaní, o vypratanie domu a odovzdanie kľúčov**, vedenej na Okresnom súde Čadca pod sp.zn. 6 C 154/2007, o dovolaní žalovaných proti uzneseniu Krajského súdu v Žiline z 23. júla 2008 sp.zn. 6 Co 148/2008, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie žalovaných **o d m i e t a** .

Žalobkyni 2/ náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Čadca rozsudkom zo 7. februára 2008, č.k. 6 C 154/2007-203 zamietol návrh žalobcov v časti, v ktorej žiadali, aby bolo žalovanej 1/ zakázané akýmkoľvek spôsobom rušiť žalobcov 1/ a 2/ v užívaní rodinného domu č. X. na ulici D. a žalovanému 2/ vstupovať, bývať v rodinnom dome, a akýmkoľvek spôsobom žalobcov 1/ a 2/ v užívaní rodinného domu č. X. rušiť. Zároveň uložil žalovaným povinnosť vypratať dom č. X. na ulici D. a odovzdať žalobcom kľúče do troch mesiacov od právoplatnosti rozsudku. O trovách konania rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na ich náhradu.

Krajský súd v Žiline uznesením z 23. júla 2008 sp.zn. 6 Co 148/2008 na odvolanie žalovaných smerujúce proti tej časti výroku rozsudku súdu prvého stupňa, ktorou určil lehotu na plnenie v dĺžke troch mesiacov, rozsudok okresného súdu v tejto časti potvrdil. Žalobcom 1/ a 2/ náhradu trov odvolacieho konania nepriznal. Podľa názoru krajského súdu

prvostupňový súd postupoval pri určení lehoty na plnenie správne, keď zohľadnil nielen potreby žalovaných na zabezpečenie nového bývania, ale prihliadol aj na narušené vzťahy medzi účastníkmi, ako aj na skutočnosť, že žalovaní užívali predmetný rodinný dom bez právneho dôvodu. Odvolací súd považoval preto odvolanie žalovaných, ktorým sa domáhali určenia dlhšej lehoty, než akú stanovil okresný súd, za nedôvodné.

Proti tomuto uzneseniu krajského súdu podali včas dovolanie žalovaní. Žiadali, aby dovolací súd uznesenie odvolacieho súdu v napadnutej časti zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. V dovolaní uviedli, že im bola postupom odvolacieho súdu odňatá možnosť konať pred súdom (§ 237 písm. f/ O.s.p.), keďže odvolací súd nesprávne vec prejednal bez nariadenia pojednávania, čím im znemožnil zúčastniť sa pojednávania. Podľa názoru dovolateľov odvolací súd použil pre odvolacie konanie nesprávnu právnu normu v podobe ustanovenia § 214 ods. 2 písm. c/ O.s.p. v znení účinnom do 14. októbra 2008. Ich odvolanie totiž nesmerovalo proti uzneseniu, ale proti rozsudku okresného súdu, v ktorom prípade nemožno o odvolaní rozhodnúť bez nariadenia pojednávania.

Žalobkyňa 2/ vo svojom vyjadrení podanom prostredníctvom svojho právneho zástupcu navrhla dovolanie žalovaných zamietnuť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podala včas oprávnená osoba (§ 240 ods. 1 O.s.p.), skúmal najskôr, či tento opravný prostriedok smeruje proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť dovolaním (§ 236 a nasl. O.s.p.). Dovolanie prejednal bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 3 O.s.p.) a dospel k záveru, že smeruje proti takému rozhodnutiu, proti ktorému nie je prípustné, preto ho treba odmietnuť.

Dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O.s.p.).

Podmienky prípustnosti dovolania proti uzneseniu odvolacieho súdu sú upravené v ustanoveniach § 237 a § 239 O.s.p.

Pokiaľ dovolanie smeruje proti uzneseniu odvolacieho súdu je tento opravný prostriedok prípustný, ak smeruje proti zmeňujúcemu uzneseniu odvolacieho súdu (§ 239

ods. 1 písm. a/ O.s.p.), alebo ak odvolací súd rozhodoval vo veci postúpenia návrhu Súdnemu dvoru Európskych spoločenstiev [§ 109 ods. 1 písm. c/] na zaujatie stanoviska (§ 239 ods. 1 písm. b/ veta prvá O.s.p.). Dovolanie je v takomto prípade ďalej prípustné, ak smeruje proti potvrdzujúcemu uzneseniu, vo výroku ktorého odvolací súd vyslovil, že je dovolanie prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu (§ 239 ods. 2 písm. a/ O.s.p.), alebo ide o uznesenie o návrhu na zastavenie výkonu rozhodnutia na podklade cudzozemského rozhodnutia (§ 239 ods. 2 písm. b/ O.s.p.), alebo ide o uznesenie o uznaní (neuznaní) cudzieho rozhodnutia alebo o jeho vyhlásení za vykonateľné (nevykonateľné) na území Slovenskej republiky (§ 239 ods. 2 písm. c/ O.s.p.).

V posudzovanej veci odvolací súd potvrdil rozsudok súdu prvého stupňa, ktorým súd prvého stupňa uložil žalovaným povinnosť vypratať nehnuteľnosť do troch mesiacov. Dovolanie žalovaných teda nesmeruje proti takému uzneseniu odvolacieho súdu, ktorým by bolo zmenené uznesenie súdu prvého stupňa a nejde ani o prípad uvedený v § 239 ods. 1 písm. b/ veta prvá O.s.p. Dovolanie podľa § 239 ods. 1 O.s.p. preto nie je prípustné.

Nejedná sa ani o potvrdzujúce uznesenie, vo výroku ktorého by odvolací súd vyslovil prípustnosť dovolania, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu (§ 239 ods. 2 písm. a/ O.s.p.) a ani o prípady prípustnosti dovolania podľa písm. b/ a c/ ustanovenia § 239 ods. 2 O.s.p. Dovolanie preto ani podľa § 239 ods. 2 O.s.p. neprichádza do úvahy.

Dovolací súd v súlade s § 242 ods. 1 druhá veta O.s.p. preskúmal prípustnosť dovolania aj z hľadísk uvedených v ustanovení § 237 písm. a/ až g/ O.s.p., ktoré pripúšťa dovolanie proti rozhodnutiu (rozsudku alebo uzneseniu) odvolacieho súdu vtedy, ak konanie, v ktorom bolo vydané, je postihnuté niektorou zo závažných v ňom vymenovaných procesných väd (ide o nedostatok právomoci súdu, spôsobilosti účastníka, riadneho zastúpenia procesne nespôsobilého účastníka, prekážku veci právoplatne rozhodnutej alebo už prv začatého konania, nedostatok návrhu na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, prípad odňatia možnosti účastníka pred súdom konať a prípad rozhodovania vylúčeným sudcom alebo nesprávne obsadeným súdom). Nezistil však existenciu žiadnej podmienky prípustnosti dovolania uvedenej v tomto zákonom ustanovení.

So zreteľom na obsah dovolania sa dovolací súd osobitne zamerlal na skúmanie, či konanie nie je zaťažené vadou v zmysle § 237 písm. f/ O.s.p. Podľa tohto ustanovenia je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu, ak sa účastníkovi konania postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom. Táto vada konania znamená porušenie základného práva účastníka súdneho konania na spravodlivý proces, ktoré právo zaručujú v podmienkach právneho poriadku Slovenskej republiky okrem zákonov aj čl. 46 a nasl. Ústavy Slovenskej republiky a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (vyhláseného v oznámení Federálneho ministerstva zahraničných vecí č. 209/1992 Zb.).

Dôvodom zakladajúcim prípustnosť dovolania podľa § 237 písm. f/ O.s.p. je taký vadný postup súdu v občianskom súdnom konaní, ktorým sa účastníkovi odníme možnosť pred ním konať a uplatniť procesné práva priznané mu za účelom zabezpečenia účinnej ochrany jeho práv a oprávnených záujmov. O vadu, ktorá je z hľadiska § 237 písm. f/ O.s.p. významná, ide najmä vtedy, ak súd v konaní postupoval v rozpore so zákonom a týmto postupom odňal účastníkovi konania procesné práva, ktoré mu právny poriadok priznáva. Môže ísť napríklad o právo predniesť (doplniť) svoje návrhy, právo označiť navrhované dôkazné prostriedky, právo vyjadriť sa k návrhom na dôkazy a k vykonaným dôkazom. Z uvedeného vymedzenia vyplýva, že k naplneniu predpokladov prípustnosti dovolania (takéhoto dovolacieho dôvodu) dôjde vtedy, ak súd porušil konkrétne procesné ustanovenie, ktorého bezprostredným následkom bolo odňatie možnosti účastníkovi konať pred súdom.

V danom prípade dovolatelia namietali, že odvolací súd konal nesprávne, keď na prejednanie odvolania nenariadil pojednávanie postupujúc mylne v zmysle § 214 ods. 2 písm. c/ O.s.p. v znení účinnom do 14. októbra 2008, čím im znemožnil zúčastniť sa pojednávania a teda im odňal možnosť konať pred súdom.

Podľa § 214 ods. 2 písm. c/ O.s.p. v znení účinnom do 14. októbra 2008, ktoré znenie bolo potrebné na vec vzťahovať, pojednávanie netreba nariaďovať, ak odvolanie smeruje proti uzneseniu.

Podľa § 214 ods. 2 písm. f/ O.s.p. pojednávanie netreba nariaďovať, ak sa odvolanie týka len trov konania, príslušenstva pohľadávky alebo jej zročnosti alebo predbežnej vykonateľnosti rozsudku.

Z citovaných zákonných ustanovení vyplýva, že na prejednanie odvolania nebolo potrebné nariaďovať pojednávanie nielen vtedy, ak odvolanie smerovalo proti uzneseniu, ale aj vtedy, ak sa odvolaním (okrem iného) napádalo len určenie času plnenia.

V posudzovanej veci je zrejmé, že žalovaní podali odvolanie proti rozhodnutiu súdu prvého stupňa vydaného vo forme rozsudku. Z obsahu ich odvolania však nepochybne vyplýva, že smeruje len proti určaniu doby plnenia (žalovaní sa domáhali určenia dlhšej doby plnenia, než stanovil okresný súd) a nie do merita vecí. Ide teda o prípad, ktorý spadá pod ustanovenie § 214 ods. 2 písm. f/ O.s.p., kedy zákon nevyžaduje, aby odvolací súd nariadil na prejednanie odvolania pojednávanie.

Ak preto v danej veci odvolací súd na prejednanie odvolania žalovaných nenariadil pojednávanie, konal v súlade s Občianskym súdnym poriadkom. Na tomto závere nemení nič ani skutočnosť, že v odôvodnení rozsudku nesprávne označil zákonné ustanovenie, podľa ktorého konal. Týmto postupom neznemožnil žalovaným realizáciu ich procesných práv, ktoré im Občiansky súdny poriadok priznáva a teda neodňal im možnosť konať pred súdom v zmysle § 237 písm. f/ O.s.p. Žalovaní preto neopodstatnene namietali, že odvolací súd zaťažil konanie vadou uvedenou v citovanom zákonnom ustanovení.

Dovolací súd nezistil ani existenciu žiadneho ďalšieho dôvodu obsiahnutého v taxatívnom výpočte uvedenom pod písmenami a/ až d/, e/ a g/ § 237 O.s.p. Dovolanie v tejto veci preto ani podľa týchto zákonných ustanovení prípustné nie je.

Vzhľadom na uvedené možno zhrnúť, že v danom prípade prípustnosť dovolania nemožno vyvodiť z ustanovenia § 239 O.s.p., a vady konania v zmysle § 237 O.s.p. neboli dovolacím súdom zistené. Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie žalovaných preto v súlade s § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p. v spojení s § 243b ods. 5 O.s.p., ako dovolanie smerujúce proti rozhodnutiu, proti ktorému je tento opravný prostriedok neprípustný, odmietol. Pritom, riadiac sa právnou úpravou dovolacieho konania, nezaoberal sa napadnutým uznesením odvolacieho súdu z hľadiska jeho vecnej správnosti.

V dovolacom konaní úspešnej žalobkyni 2/ vzniklo právo na náhradu trov konania proti žalovaným, ktorí úspech nemali (§ 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p.

a § 142 ods. 1 O.s.p.). Najvyšší súd Slovenskej republiky žalobkyni 2/ však žiadne trovy dovolacieho konania nepriznal z dôvodu, že návrh na ich priznanie nepodala.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 10. marca 2010

JUDr. Ladislav Górasz, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia : Jarmila Uhlířová